



REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 57 Pž-993/2020-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od Ružice Omazić, predsjednice vijeća, Mirte Matić, sutkinje izvjestiteljice i Božene Zajec, članice vijeća, u postupku radi otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom EKO MEDIA d.o.o., Zagreb, Vrhovčev vijenac 44, OIB 54040058240, odlučujući o žalbi zastupnika po zakonu dužnika do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka HRVOJA KATIČIĆA iz Zagreba, Vrhovčev vijenac 44, OIB 32172458404 i DAMIRA PETRUŠIĆA iz Osijeka, Drinska 23, OIB 34450257512, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-868/2019-45 od 23. siječnja 2020., u sjednici vijeća održanoj 26. veljače 2020.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba Hrvoja Katičića i Damira Petrušića i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-868/2019-45 od 23. siječnja 2020.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem, Trgovački sud u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu je otvorio stečajni postupak nad dužnikom, imenovao stečajnog upravitelja Berislava Maksimovića iz Varaždina, pozvao vjerovnike prijaviti svoje tražbine, razlučne i izlučne vjerovnike obavijestiti stečajnog upravitelja o svojim pravima, dužnikove dužnike ispuniti obveze stečajnom upravitelju za stečajnog dužnika, odredio ispitno i izvještajno ročište, odredio da će se otvaranje stečajnog postupka upisati u sudski registar i oglasiti na e-Oglasnu ploču suda.

U obrazloženju rješenja sud navodi da je vjerovnik CIO d.o.o., podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom na temelju čl. 109. st. 1. i 2 Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17; u daljnjem tekstu: SZ) jer ima tražbinu prema dužniku u iznosu od 963.269,55 kn, koja se temelji na odluci Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Stpn-244/2015 od 3. ožujka 2016. kojim je odobreno sklapanje predstečajne nagodbe, koja je postala pravomoćna 22. ožujka 2016. i koju dužnik nije namirio. Iz potvrde FINA-e od 13. rujna 2019. sud je nedvojbeno utvrdio da kod dužnika postoji stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje jer u očevidniku neizvršenih osnova za plaćanje ima evidentiran ukupan iznos obveza po svim neizvršenim osnovama za plaćanje s kamatom u iznosu od 997.921,61 kn. Privremeni stečajni upravitelj u svom izvješću od 30. listopada 2019., navodi

da kod dužnika postoji stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje i prezaduženosti budući knjigovodstvena vrijednost imovine iznosi 3.192.943,80 kn dok prijavljene tražbine po predstečajnoj nagodbi ukupno iznose 7.336.334,08 kn pa su ispunjeni uvjeti iz čl. 6. i 7. SZ-a. S obzirom na to da je sud u tijeku prethodnog postupka sud utvrdio da kod dužnika postoji stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje, a iz izvješća privremenog stečajnog upravitelja da je dužnik i prezadužen to je temeljem odredbe čl. 128, 129. i 130. SZ-a odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

Protiv rješenja o otvaranju stečajnog postupka zastupnici po zakonu dužnika do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka podnijeli su žalbu, navodeći, u bitnome, da je sud pogrešno zaključio da je predlagatelj učinio vjerojatnim svoju tražbinu jer se ona temelji na predstečajnoj nagodbi odobreno odlukom Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj Stpn-244/2015 koja nije podobna za prisilnu naplatu jer joj nedostaje klauzula ovršnosti na način kako je to određeno Ovršnim zakonom. Ujedno, obrazlaže da se predstečajna nagodba temelji na presudi koja nije uredno dostavljena dužniku i iz tog razloga je do sada pokrenuo više postupaka. Iako je ponavljanje postupka odbijeno, još se vodi postupak radi ukidanja klauzule pravomoćnosti radi neuredne dostave presude. Zato smatra da nisu ispunjeni uvjeti za otvaranje stečajnog postupka.

Stečajni upravitelj u odgovoru na žalbu navodi da iz obavijesti Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Stpn-244/2015 od 16. prosinca 2016. jasno proizlazi da je sporna prestečajna nagodba pravomoćna 22. ožujka 2016., a ovršnost je utvrđena dospijanjem svake pojedine tražbine iz pravomoćnog rješenja o odobreno predstečajnoj nagodbi.

Žalba nije osnovana.

Pobijano je rješenje ispitano na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. u vezi s čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; u daljnjem tekstu: ZPP) u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a.

Iz spisa proizlazi da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom podnio vjerovnik CIO d.o.o., koji je sukladno odredbi čl. 109. st. 2 učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine i stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje i prezaduženosti. Predlagatelj ima tražbinu prema dužniku u iznosu od 963.269,55 kn, koja se temelji na odluci Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Stpn-244/2015 od 3. ožujka 2016. kojim je odobreno sklapanje predstečajne nagodbe, koja je postala pravomoćna 22. ožujka 2016. i koju dužnik nije namirio. U očevidniku redosljeda osnova za plaćanje dužnik ima evidentirane neizvršene obveze za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 120 dana u ukupnom iznosu od 542.739,94 kn, a tijekom postupka utvrđeno je da su na dan 24. kolovoza 2018. evidentirane neizvršene obveze za plaćanje u iznosu od 857.122,75 kn.

Prema odredbi čl. 5. SZ-a stečajni postupak može se otvoriti ako sud utvrdi postojanje stečajnog razloga (st. 1.) i to: nesposobnost za plaćanje ili prezaduženost (st. 2.).

U konkretnom slučaju stečajni postupak je pokrenut radi stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje.

Odredbama čl. 6. SZ-a propisano je da nesposobnost za plaćanje postoji ako dužnik ne može trajnije ispunjavati svoje dospjele novčane obveze. Okolnost da je dužnik namirio ili da može namiriti u cijelosti ili djelomično tražbine nekih vjerovnika ne znači da je sposoban za plaćanje. Smatrat će se da je dužnik nesposoban za plaćanje ako u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje koji vodi FINA ima jednu ili više evidentiranih osnova za plaćanje u razdoblju duljem od 60 dana koje je trebalo, na temelju valjanih osnova za plaćanje, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih računa. Ta se predmnijeva neće primijeniti ako dužnik tijekom prethodnog postupka namiri sve tražbine koje je na temelju valjanih osnova za plaćanje trebalo naplatiti sa svih njegovih računa ili ako dođe do pristupanja dugu. Namirenje tražbina dužnik može dokazivati samo javnom ili javno ovjerovljenom ispravom ili potvrdom FINA-e.

Slijedom iznijetog, kod dužnika je pravilno utvrđeno postojanje stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje i prezaduženosti (čl. 5. st. 2. SZ-a), a dužnik nije dostavio dokaze iz kojih bi proizlazilo da je sposoban za plaćanje, odnosno da je podmirio sve tražbine na temelju valjanih osnova za plaćanje niti je došlo do pristupanja dugu.

Neosnovani su žalbeni razlozi kojima žalitelj navodi da predstečajna nagodba odobrena odlukom Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj Stpn-244/2015 nije podobna za prisilnu naplatu, jer joj nedostaje klauzula ovršnosti na način kako je to određeno Ovršnim zakonom. Upravo iz obavijesti Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Stpn-244/2015 od 16. prosinca 2016. jasno proizlazi da je predstečajna nagodba pravomoćna 22. ožujka 2016., a ovršnost je utvrđena dospijecom svake pojedine tražbine iz pravomoćnog rješenja o odobrenoj predstečajnoj nagodbi kako je to i propisano odredbama čl. 27. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17).

Žalbeni navodi na okolnost navedene dostave presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2142/2014 od 9. srpnja 2015. nisu odlučni jer je predlagatelj vjerojatnost svoje tražbine dokazao predmetnom predstečajnom nagodbom.

Prvostupanjski sud je pravilnom primjenom materijalnog prava iz odredbe čl. 129. SZ-a, donio pobijano rješenje (čl. 368. st. 2. ZPP-a).

Zato je žalba odbijena kao neosnovana i prvostupanjsko rješenje potvrđeno prema odredbi čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a.

Zagreb, 26. veljače 2020.

Predsjednica vijeća
Ružica Omazić

Broj zapisa: **17894-639ed**

Kontrolni broj: **02227-448ac-333a2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=RUŽICA OMAZIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.